

SZTANDAR BIBLIJNY — NASZYM JEDYNYM SZTANDAREM

„Podnieście chorągiew do narodów” — Izajasz 62:10;
Izajasz 8:20; Łukasz 11:28.

„Tedy wyszedł głos z stolicy, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszyscy słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy. I slyszalem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako głos mocnych gromów, mówiących: Hallelujaj! iż ujął Królestwo Pan Bóg wszechmogący” — Obj. 19:5,6.

„Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjść! ześ wziął moc swoją wielką, i ująłeś królestwo; I rozgniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abys oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abys wytracił tych, co psują ziemię” — Obj. 11:17,18.

„Bo tak mówi Pan zastępów: Oto Ja jeszcze raz, a to po małym czasie, poruszę niebem i ziemią, i morzem i suchą; Poruszę, mówię, wszystkie narody, i przyjdą do Pożądanego od wszystkich narodów; i napelnię ten dom chwałą, mówi Pan zastępów” — Agg. 2:7,8.

„Albowiem oto Ja tworzę niebiosa nowe, i ziemię nową, a nie będą wspomniane rzeczy pierwsze, ani wstąpią na serce” — Izaj. 65:17.

„Lecz nowych niebios i nowej ziemi według obietnicy jego oczekujemy, w których sprawiedliwość mieszka” — 2 Piotra 3:13.

„I zatrąbił Anioł siódmy, i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” — Obj. 11:15.

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

MIESIĘCZNIK. Wydawany przez ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA. Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Maz.

WERSET NASZEGO GODŁA NA 1998 ROK

„Będiesz miłował Pana, Boga twego, ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkiej myśli twojej, i ze wszystkiej siły twojej; toć jest pierwsze przykazanie” (Mar. 12:30).

(ciąg dalszy z Sz.B. '98,24)

Dlatego miłowanie Boga ze wszystkiej siły samokontroli, znaczy pozwolenie każdemu wyrażeniu samokontroli wypływać z miłości do Boga i z niej oraz użyć jej siłę do wspierania naszej miłości do Boga, pobudzając ją do działania. Miłować Boga ze wszystkiej naszej siły, cierpliwości i wytrwałości, znaczy sprawić, aby wszystkie jej przejawy pochodziły z miłości do Boga i zastosować jej siłę do wspierania naszej miłości do Niego, pobudzając ją do działania we wszystkich jej wyrażeniach. W ten sposób widzimy, co się rozumie przez miłowanie Boga ze wszystkiej naszej siły, a wyżej pokazaliśmy jak my Jego miłujemy ze wszystkich serc, umysłów i dusz.

BOSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWA DLA WSZYSTKICH

Niektórzy ludzie, o bardzo zdeprawowanym usposobieniu, odmawiają Bogu prawa do domagania się od swoich stworzeń miłości do Niego z całego serca, umysłu, duszy i siły. Niektórzy z takich ludzi, mogliby przyznać, że jest dosyć dobrze, jeśli jest jakiś Bóg żądający od nas okazywania Jemu miłości, ale nie zgadzają się, że On lub ktokolwiek inny ma prawo domagać się miłości od kogoś z całego serca, umysłu, duszy i siły. Zgadza się, że nikt prócz Boga i Chrystusa nie ma prawa domagać się miłości z całego serca, umysłu, duszy i siły, lecz my zapewniamy na podstawie najwyższego autorytetu, że Bóg ma prawo nie tylko prosić, lecz się domagać takiej miłości od nas.

Gdy rozmyślamy jakie dobro, twórczo i opatrnościowo, Bóg wyświadczył całej ludzkości, jesteśmy zmuszeni wskutek właściwego rozumowania wnioskować, że Jemu jesteśmy winni miłość z całego serca, umysłu, duszy i siły. Bowiem dobro jakim jesteśmy, jakie mamy, jakim mamy nadzieję być i jakie mieć, otrzymaliśmy od Boga. Bóg nas stworzył jako najwyższy rodzaj istot ziemskich. Dał nam ciała wraz z cudownymi organami, możliwościami i przydatnością. Dał nam władze spostrzegawcze, zapamiętywania i rozumowania o wielkiej użyteczności. Dał nam

też zdolności artystyczne, dzięki którym staliśmy się odbiorcami rzeczy przyjemnych i pożytecznych. Bóg wyposażył nas w zdolności i uczucia miłości, jakie właściwie wykorzystywane, dają nam wiele dobra w naszych kontaktach z innymi. Najwyższe ze wszystkich Jego osobistych darów są władze religijne dane nam przez Niego, przez które jesteśmy przystosowani do właściwych kontaktów z nim.

Dał nam nie tylko wspaniałe osobiste talenty, ale nas umieścił w prawdziwie wspaniałym otoczeniu. Weźmy pod uwagę owe wielkie korzyści, które oprócz nas samych z natury stały się nasze, jak na przykład, wzniosłość i piękno przyrody zarówno nieorganicznej, jak i organicznej.

W ogólnych błogosławieństwach życia, takich jak pory, powietrze, światło, żywność, woda i ciepło tak istotne aby żyć, a tak często zapominane jako błogosławieństwo, Bóg dał opatrnościowo dużo dobra dla wszystkich (Dz.Ap. 17:25-27).

Bóg z pewnością, ze względu na swoje twórcze i opatrnościowe dobrodzieństwa, ma prawo domagać się, a my mamy obowiązek, miłowania Go ze wszystkiego serca, umysłu, duszy i siły. Ten zaś, kto odmówi Bogu takiej miłości, niepomny Jego wielkich dobrodzieństw i należących do stworzenia związków z Nim, jest niewdzięczny i źle wypełnia wobec Niego swe obowiązki. Tak więc, wszystko razem wzięwszy jest właściwe, aby miłość stworzenia do tak wielkodusznego oraz szczodrego Stwórcy i Dobroczyńcy była ze wszystkiego serca, umysłu, duszy i siły.

BOSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWA DLA POŚWIĘCONYCH

Następujące błogosławieństwa są dawane tylko tym, którzy na nie właściwie odpowiadają, chociaż okazywane są przez Boga w dobrej wierze, w stopniu o wiele większym niż odpowiedzi na Boskie łaskawe propozycje do nich skierowane. Wszystkim, którzy serdecznie wierzą Jego obietnicom o Chrystusowym odpuszczeniu ich grzechów przez przypisanie Chrystusowej sprawiedliwości, przyjęcie ich do społeczności z Nim

i pomożenie żyć życiem sprawiedliwym, On łaskawie udziela te cztery błogosławieństwa.

Wymienione błogosławieństwa dodane do ich obowiązku miłowania Boga i Chrystusa z całego serca, umysłu, duszy i siły są bodźcem do takiego postępowania. Bóg zaprasza tych, którzy otrzymali te cztery błogosławieństwa, streszczone w usprawiedliwieniu przez wiarę, do poświęcenia się Jemu i postępowania Jego śladem cierpienia dla Słowa Bożego i rozwijania się w podobieństwie Chrystusowym.

Tych, którzy przyjmują to zaproszenie Bóg błogosławi przez udzielanie im oświecenia i oceny serca (ale nie spłodzenia) swego Ducha Świętego i sposobności cierpienia dla sprawy Chrystusowej ze wszystkimi pomocami potrzebnymi do wiernego wykorzystania tych sposobności. W ten więc sposób, Bóg dodaje im odwagi wraz z nadzieją zyskania wiecznego życia w przyszłym Królestwie na ziemi. Ci, którzy są wierni w takim poświęceniu się, osiągną te wielkie nagrody. Te wszystkie błogosławieństwa zwiększają ich zobowiązanie do miłowania Boga i Chrystusa z całego serca, umysłu, duszy i siły i jednocześnie zwiększają ich odpowiedzialność do wypełnienia tego zobowiązania.

Bóg daje takim wiernym zwycięstwo we wszystkich walkach toczonych przeciwko grzechowi, błędowi, samolubstwu i światowości (gdy nimi ktoś manipuluje przeciwko wiernym w konfliktach wywołanych przez diabła, świat i ciało) i ostatecznie daje im zwycięstwo za całość walk. Wszystko to powiększa ich obowiązek miłowania Boga i Chrystusa z całego serca, umysłu, duszy i siły ze względu na dobro, które Bóg dał przez Chrystusa. Gdy chrześcijanin tak czyni z pobudki, z własnej woli, myśli i czynu to poświęcona osoba przejawia sprawiedliwość, miłość obowiązkową, wobec Boga i Chrystusa.

MIŁOŚĆ DO BOGA I CHRYSZTUSA JEST ROZUMNA

Rozwijanie i praktykowanie sprawiedliwości wobec Boga i Chrystusa oraz miłowanie ich z całego serca, umysłu, duszy i siły jest rozumne, gdyż Oni — Bóg jako Źródło, Jezus jako przedstawiciel — dali nam wszelkie dobro jakim jesteśmy i jakie mamy oraz jakim spodziewamy się być i jakie mieć. To musimy uznać, jeśli właściwie rozumiemy Ich twórcze, opatrnościowe, odkupujące, nauczające, usprawiedliwiające, uświęcające i wyzwalające dobrodziejstwa dla nas. Te dobrodziejstwa zobowiązują nas wobec Nich za wszystko czym jesteśmy i co mamy oraz za to czym spodziewamy się być i mieć. Tak więc, jest zupełnie właściwe domaganie się przez Nich swego prawa przez przyjęcie naszego zobowiązania miłowania Ich z całego serca, umysłu, duszy i siły razem z dostrojoną własną wolą,

myślami, słowami i czynami. W ten sposób widzimy, że racjonalne jest domaganie się sprawiedliwości ze strony Boga i Chrystusa, a z naszej ją czynić.

UŻYWANIE SŁÓW „AGAPE” I „FILIA”

Brat Russell i brat Johnson uczyli, że grecki rzeczownik *filia* znaczy miłość obowiązkowa a grecki rzeczownik *agape* znaczy miłość bezinteresowna. Jezus zawarł w streszczeniu 10 przykazań Zakonu u Marka 10:31, 32, u Mateusza 22:37-39 i u Łukasza, używając słowa *agapao* a nie *fileo*.

Przypadkowo dostrzegliśmy w Biblii, że grecki rzeczownik *agape* występuje wtedy, gdy związek z tym słowem pokazuje, że chodzi o miłość obowiązkową. Na przykład do Rzym. 13:10. To samo dotyczy w odniesieniu do słowa *agapao*. Omawialiśmy je z punktu widzenia sprawiedliwości, czyli miłości obowiązkowej.

Po pierwsze, to zależy od tego o czym mówi werset, gdyż on wskazuje na obowiązek, na coś co powinniśmy sprawiedliwie czynić, po drugie, dlatego że bezinteresowna miłość, która ma upodobanie w dobrych zasadach, z góry przejmuje stosowanie w praktyce sprawiedliwości wobec Boga oraz innych i nigdy nie działa przeciw sprawiedliwości, lecz zawsze w zgodzie z nią.

Podobnie 10 przykazań Zakonu (2 Moj.20:3-17; 5 Moj. 5:7-21) wyraża prawo sprawiedliwości, czyli miłość obowiązkową do Boga i człowieka. Te wszystkie przykazania wyrażają się z negatywnego punktu widzenia, mówiąc czego się nie ma czynić („Nie będziesz” itd.).

Ale skrótowy przykład Jezusa wyraża się z pozytywnego punktu widzenia („Będziesz miłował” itd.). Wydaje się, iż Jezus pragnął wywrzeć wrażenie na swoich słuchaczach, mówiąc że powinni czynić pozytywne dobro i to w najwyższej formie oraz z najlepszych pobudek, dlatego użył słowa *agapao*, mimo że w tym wypadku mówił o *obowiązku*. Gdyby Jego słuchacze mieli właściwą miłość *agape*, dobrą wolę, niezależnie od obowiązku, lecz wypływającą z upodobania w dobrych zasadach, wychodzącą drugim naprzeciw z oceną, jednością serca, sympatią lub litością i ofiarniczą służbą, to z pewnością mieliby miłość obowiązkową. Chociaż motywem miłości bezinteresownej *nie jest obowiązek*, lecz *upodobanie w dobrych zasadach*, ona nie może jednak działać przeciw miłości obowiązkowej, gdyż miłość obowiązkowa (sprawiedliwość) jest jedną z dobrych zasad w jakich bezinteresowna miłość ma upodobanie. Miłość *agape* jest wszechogarniająca.

MIŁOŚĆ NIESAMOLUBNA RÓWNIEŻ WSKAZANA

W tegorocznym wersecie godła greckim czasownikiem przetłumaczonym „miłować” jest *agapao*, który jest spokrewniony z greckim rzecz-

wnikiem *agape* (występuje również w 2 Kor.5:14). *Agape* odnosi się do miłości bezinteresownej, dobrej woli, która oprócz obowiązku jest pobudzana przez upodobanie w dobrych zasadach i z nich wypływa. W miłości obowiązkowej istnieje zawsze pewien element naturalnego, lecz nie grzesznego, samolubstwa. Tą miłością miłujemy Boga *za dobro jakie nam uczynił*, lecz jeśli chodzi o miłość bezinteresowną, my Boga miłujemy, ponieważ miłujemy dobre zasady (których On jest źródłem) i to niezależnie od jakichkolwiek samolubnych motywów, zainteresowań czy okoliczności. Nie jest to miłość, która drugimi się nie interesuje, ale raczej nie jest zainteresowana sobą, gdy okazuje tę formę miłości wobec innych. Ta miłość najlepiej jest wyrażona słowem „miłość” (1 Kor. 13:1).

Dlatego sprawiedliwość, miłość obowiązkowa, jest podstawą miłości bezinteresownej. I tak jak my nie możemy zbudować odpowiednio domu bez mocno osadzonego fundamentu, tak z pewnością my nie możemy zbudować bezinteresownej miłości bez podstawy sprawiedliwości, czyli miłości obowiązkowej. Dodanie miłości bezinteresownej do miłości obowiązkowej jest tym samym co dodanie motywu *upodobania* w Prawdzie i jej Duchu do motywu *obowiązku*. Dzieje się tak z powodu bliskiego pokrewieństwa między tymi dwoma rodzajami dobrej woli co dla nas jest bardzo potrzebne, aby doskonalić miłość obowiązkową, sprawiedliwość, jako podstawę miłości bezinteresownej, ponieważ te obie formy miłości są niezbędne do przystosowania się do życia wiecznego.

Poświęceni w obecnym czasie ślubowali, że będą umarli dla siebie i świata a żywi dla Boga. Ten ślub zwiększył ich odpowiedzialność do rozwijania niesamolubnej bezinteresownej miłości. Oni muszą obecnie w pewnej mierze rozwinąć miłość bezinteresowną, ale niekoniecznie do doskonałości, ponieważ wykonywanie poświęcenia aż do śmierci, lub zupełne zastosowanie się do Boskiej woli, choć nie jest wymogiem sprawiedliwości, miłości obowiązkowej, lecz jest sprawą przywileju, sprawą miłości bezinteresownej, i jest nieuniknione, jeśli taka osoba jest wierna, to rozwija pewną miarę miłości bezinteresownej, chociaż niekoniecznie aż do doskonałości i krystalizacji.

Ponieważ sprawiedliwość jest jedną z dobrych zasad, w których bezinteresowna miłość ma upodobanie, naszym obowiązkiem jest miłować Boga z całego serca, umysłu, duszy i siły.

Od poświęconych w obecnym czasie, nie będących na próbie życia, nie wymaga się rozwinięcia miłości bezinteresownej aż do jej skryzystalizowania. Nie chcielibyśmy nawet powiedzieć, że oni *powinni* rozwinąć nie wypróbowaną miłość, choć niektórzy z nich ją rozwijają, co im przyniesie wyższą nagrodę w Tysiącleciu niż tym, którzy jej nie rozwinęli. Bóg widocznie nie dozwala na takie próby, jakie byłyby potrzebne do rozwinięcia bezinteresownej miłości aż do doskonałości i krystalizacji. Lecz On zezwala na takie próby, jakie sprawdzą ich wiarę i oddanie się sprawiedliwości, aby dostatecznie przysposobiły ich do stanowisk książąt lub pomocniczych książąt, również i takich, którzy wymiernie poddadzą próbie swoją bezinteresowną miłość.

WZROST W WIEDZY I ŁASCE

W miarę jak wrostamy w wiedzy, tak powinniśmy wznosić i w łasce (2 Piotra 3:18). „Ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego” (Rzym. 12:2). Przez ciągle rozwijanie i praktykowanie coraz bardziej się „rozszerszamy” (2 Kor. 6:13), w miarę jak wrostamy w ocenianiu *zasad* sprawiedliwości i świętości. Im bardziej wrostamy w miłowaniu tych elementów Boskiego charakteru, tym bardziej w swoich sercach mamy dobre zasady, które są doskonale przedstawione w Bogu i przez które On się objawił w oczach naszego zrozumienia. W ten sposób raczej coraz bardziej wrostamy w bezinteresownej miłości do Boga opartej na upodobaniu we wszystkich Jego dobrych zasadach sprawiedliwości i świętości, niż na samej sprawiedliwości, obowiązkowej miłości.

Tak jak oceniająca miłość do charakterów Boga i Chrystusa się rozwija, nawet gdy jeszcze nie możemy rozpoznać „szerokości, i długości, i głębokości i wysokości” Ich charakterów (Ef. 3:17-19), miłujemy Ich coraz bardziej w sposób wyższy — z oceny nie tylko tego, *co Oni uczynili dla nas*, lecz także i szczególnie za to *jacy Oni są*, z ocenienia Ich charakterów.

Tak więc nasza miłość do Boskiego charakteru, planu i prawa, która się zaczyna od szacunku dla Ich chwalebnych zalet i odpowiedzialnych zobowiązań w sprawiedliwości, miłości obowiązkowej, aby żyć dla Boga i Chrystusa odzwajemniając się za dobrodziejstwa od Nich otrzymane, wznosi ponadto do bezinteresownej, oceniającej miłości, miłości do Nich za to *jacy Oni są* rzeczywiście. I w miarę jak studiujemy i naśladujemy każdego z Nich w Ich chwalebnych łaskach charakteru, coraz bardziej Ich miłujemy żarliwą miłością, która ocenia, szanuje i Ich uwielbia.

Prócz upodobania w dobrych zasadach my wysoko Ich cenimy z całego serca, umysłu, duszy i siły za Ich harmonię z dobrymi zasadami

i pozostajemy w serdecznej jedności z Nimi w Ich charakterach, słowach i czynach. Poza takim upodobaniem w dobrych zasadach, sympatyzujemy z Nimi, ponieważ źle byli i są traktowani, także przez złych aniołów oraz słabych, nieświadomych i złych ludzi. I ostatecznie oprócz takiego upodobania i sympatii my radośnie wykorzystujemy to, co stanowi nasze ludzkie wszystko, aby pomóc w obronie Ich osób i charakterów i posuwać naprzód Ich słowa i dzieła.

Ponieważ sprawiedliwość jest jedną z dobrych zasad, w których bezinteresowna miłość ma upodobanie, naszym obowiązkiem jest miłować Boga z całego serca, umysłu, duszy i siły. Występujące w naszym podstawowym wersecie słowo *agapao* wskazuje, że nasza miłość do Boga i Chrystusa w najwyższym sensie wypływa z miłości bezinteresownej, która ma upodobanie w

dobrych zasadach i właściwie dlatego miłuje Ich za to czym Oni są rzeczywiście.

A zatem bądźmy nie tylko *wdzięczni*, lecz także bardzo oceniamy wiarę, nadzieję, miłość i posłuszeństwo z całym uczynionym i zachowanym poświęceniem „oddając Panu chwałę imienia Jego, kłaniajmy się Panu *w ozdobie świątobliwości*” (Ps. 29:2).

Tym samym będziemy miłować naszego Niebiańskiego Ojca oraz naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa zarówno miłością obowiązkową, jak i miłością bezinteresowną. Niech nasz roczny werset przyniesie nam błogosławieństwo i pomoże rozwinąć jeszcze większą miłość do Nich.

(Jako roczny hymn, który podkreśla tę miłość do Boga i Chrystusa, proponujemy pieśń nr 62 „Bóg umiłował ludzki stan”.)

PT,'98,4.

SKOROWIDZ WERSETÓW BIBLIJNYCH

występujących w Sztandarze Biblijnym w 1997 roku
(od nr 107 do nr 119).

1 Księga Moj.	3-25 6	Rozdz. 31	3 94	19 83
Rozdz. 1	4 Księga Moj.	16 31	Rozdz. 7	Rozdz. 28
wiersz str.	Rozdz. 9	Rozdz. 32	1-4 94	15 95
1 43	15-23 11	8 31	Rozdz. 15	16 87
2-5 43	Rozdz. 14	Rozdz. 34	3 58	17 15
14-18 43	21 83	7-11 5	Rozdz. 16	Rozdz. 29
26-28 82	5 Księga Moj.	8 58,64	25 32	13,14 64
27 47	Rozdz. 11	Rozdz. 37	32 52	Rozdz. 30
Rozdz. 2	13-28 6	20 76	Rozdz. 23	21 21
17 3,31	Rozdz. 15	Rozdz. 45	7 50	Rozdz. 33
Rozdz. 3	23,36-49 6	15,16 87	Księga Kaz.	10 84
3,4 61	Rozdz. 28	Rozdz. 46	Salomona	Rozdz. 35
4 31	1-8 6	9-11 84	Rozdz. 7	cały 6
17-19 3	Rozdz. 32	Rozdz. 50	29 47	5 83
Rozdz. 6	4 47	5 86	Rozdz. 9	8-10 5
1-5 61	17 31	Rozdz. 51	10 78	Rozdz. 38
Rozdz. 12	2 Księga Królewska	7 90	Księga Izajasza	10,11,17,18 78
1-3 5,72	Rozdz.2	Rozdz. 63	Rozdz. 1	Rozdz. 40
3 84,86	11 87	6 10	3 82	1,2 69
Rozdz. 18	2 Księga Kronik	Rozdz. 89	18 50	5 3,10
18 86	Rozdz. 5	16 86	19 88	31 95
Rozdz. 19	2 85	Rozdz. 90	20 10	Rozdz. 45
17 88	Rozdz. 16	cały 10	Rozdz. 2	2,23 10
Rozdz. 22	9 58	12 6	2-4 31	7 6
16-18 86	Księga Hioba	Rozdz. 95	2-5 39,72	Rozdz. 53
18 84	Rozdz. 14	7-10 43	3 86	3 95
Rozdz. 28	13,15 77	Rozdz. 107	4 88	10 31
14 84,86	15 79	17-31 84	Rozdz. 8	11 1,31
Rozdz. 37	Rozdz. 34	28-32 6	14,15 87	Rozdz. 55
35 77	21 58	Rozdz. 111	Rozdz. 9	8,9 1
Rozdz. 42	Księga Psalmów	10 1	6 88,91,94	Rozdz. 60
38 77	Rozdz. 2	Rozdz. 122	7 88,91	2 1,83
2 Księga Moj.	6 85	6,7 39	Rozdz. 11	5 86
Rozdz. 19	Rozdz. 5	Rozdz. 136	6 27	13 84
21-25 11	5 28	1 82	9 3,83,95	14 86
3 Księga Moj.	Rozdz. 6	Rozdz. 145	Rozdz. 14	Rozdz. 61
Rozdz. 9	5,6 78	20 45	Rozdz. 14	Rozdz. 61
22-24 3	Rozdz. 19	Rozdz. 150	12 27	1 79
Rozdz. 25	8 74	3 86	Rozdz. 25	Rozdz. 65
8-10 40	Rozdz. 22	Przyp. Salomona	8 84	20 3,88
Rozdz. 26	28-32 6	Rozdz. 3	Rozdz. 26	21-25 88
			9 3,5,31	Rozdz. 66

118,84	Rozdz. 8	Rozdz. 12	11 64	33 87
7 87	28 31	4,5 83	Dzieje Apostolskie	Rozdz. 10
7,8 85	Rozdz. 9:35-10:7	6,7 5	Rozdz. 1	4 1
Treny Jeremiasza 86	3285,92	3,4 20	Rozdz. 11
Rozdz. 6	Rozdz. 10	Rozdz. 14	Rozdz. 2	5-7 72
13,14 91	15 15	1-6 1	27 79	25-29 96
7-12 86	28 83	Rozdz. 16	Rozdz. 3	26 86
Rozdz. 16	29-31 5	15 21	19-213,40,48,84	32 96
17 58	34 91	Rozdz. 17	23 3,19	Rozdz. 12
Rozdz. 25	34-37 16	28-30 88	Rozdz. 4	1 87
32,33 84	Rozdz. 12	Rozdz. 18	12 6,19,31	1-2 96
Rozdz. 30	45 31	8 86	13 14	2 50
3,739,72	Rozdz. 13	Rozdz. 19	Rozdz. 7	3-13 96
Rozdz. 31	11 86	10 19	49 84	14,17-19 96
3393,94	24-30 82	Rozdz. 24	Rozdz. 15	rozdz. 12-16 . . 96
34 93	36-43 82	26,31 20	14 31	Rozdz. 13
Rozdz. 32	3085,87	Ew. św. Jana	14-17 3,83	1-7 96
19 58	39,4186,87	Rozdz. 1	Rozdz. 16	7-10 96
Księga Ezechiela	47-50 86	9 5	16-18 32	Rozdz. 15
Rozdz. 18	Rozdz. 16	12 20	Rozdz. 17	3 87
4 4,31	24 87	14 31	11 11	16 96
20 4,31,76	Rozdz. 18	18 19	26,27 83	1 List Ap. Pawła
Rozdz. 33	10 59	29 3,7	31 3,5,31,63	do Koryntian
11 29	Rozdz. 22	Rozdz. 3	Rozdz. 19	Rozdz. 2
Rozdz. 36-39	14 86	3,5 18	13-16 32	9 93
39,72	Rozdz. 23	8 20	Rozdz. 24	10,14 20
Rozdz. 37	cały 1	12 20	15 4	Rozdz. 3
21-28 39	Rozdz. 24	167,28,84	List Ap. Pawła	15 87
Rozdz. 39	9,10 91	19 2	do Rzymian	19 1
22 66	14 86	Rozdz. 4	Rozdz. 1	Rozdz. 5
Księga Daniela	21 85	14 31	1672,95,96	21,22 3
Rozdz. 12	22 91	22 72	17 96	Rozdz. 6
1 85	31 86	34-38 86	18-32 96	328,62
4 46	Rozdz. 25	Rozdz. 5	Rozdz. 2	Rozdz. 10
9 46	8 88	28,294,5,78,79,83	cały 96	13 5
Księga Ozeasza	31-46 5	Rozdz. 6	Rozdz. 3	20 32
Rozdz. 13	Rozdz. 26	32-35,54 31	1-8 96	2130,32
14 78	27,28 30	53-57 30	4 7,48	Rozdz. 15
Księga Amosa	38,39 28	Rozdz. 7	20 31	3 31
Rozdz. 3	52 91	17 1	21-5:21 96	21,22 5,48
1,2,6 6	Rozdz. 28	37 31	24 96	2231,78
Rozdz. 9	18 59	39 22	24-26 96	21-28 4
13 87	2021,59	Rozdz. 8	27-4:25 96	23 78
Księga Abdyjasza	Ew. św. Marka	31,31 1	Rozdz. 5	24-28 4
Rozdz. 21	Rozdz. 1	445,31	1-5 5	25,26 93
cały 86	23 31	Rozdz. 10	1-11 96	52 86
Księga Abakuka	24 62	28,29 31	5 21	54,55 79
Rozdz. 2	Rozdz. 5	Rozdz. 12	8 84	2 List Ap. Pawła
14 5	9 62	31 92	12-19 3	do Koryntian
Księga Zachariasza	Rozdz. 8	32 5	12-20 48	Rozdz. 1
Rozdz. 4	38 2	Rozdz. 14	12-215,31,96	3 82
10 58	Ew. św. Łukasza	1-14 18	21 31	Rozdz. 4
Rozdz. 14	Rozdz. 2	6,10 19	Rozdz. 6	3 92
1-939,72	1084,94	13 20	1 96	41,31,76,83,92
Księga Malachiasza	11 94	15-27 20	23 31	Rozdz. 5
Rozdz. 3	10,14,10-14 . . . 90	15,16,18,20,21 . 21	rozdz. 6-8 . . . 96	14,15 22
17 86	Rozdz. 3	23,2421,22	Rozdz. 7	20 2
Ew. św. Mateusza	38 4,47	26 21	4 96	Rozdz. 7
Rozdz. 4	Rozdz. 4	2722,29	Rozdz. 8	1 51
19 86	18 79	28 19	rozdz. 8-11 . . 96	Rozdz. 11
24 32	Rozdz. 8	30 92	13 96	14 64
Rozdz. 5	2, 26-36 32	Rozdz. 15	17-19 84	Rozdz. 12
9 15	Rozdz. 10	4,6,10 21	18-21 48	9 5
35 84	1-9 86	Rozdz. 16	19-21 4	10 87
Rozdz. 6	5,6 13	11 92	19-22 4,6,96	List Ap. Pawła
10 5,31	7,9 15	Rozdz. 17	20 4	do Galacjan
19-21 16	18 28	6 18	21 40,3	Rozdz. 3
24 32	25-38 94	17 12	285,60,64	883,86
Rozdz. 7	Rozdz. 11	20 30	35-39 31	16,29 86
13,14 31	31 91	Rozdz. 19	Rozdz. 9	Rozdz. 5

9	2	Rozdz. 2	8	19,31,43	7-9	4,31
List Ap. Pawła	15	Rozdz. 3	10	88	7,8	4
do Efezjan			1 List Ap. Jana		10	28,93
Rozdz. 1	1-5	82	Rozdz. 1		12-15	31
10	29,64	12	5	26	13	83
14	19	14-17	7	2	14	4,28,83
22,23	84,86	14	Rozdz. 2		15	4,83
Rozdz. 2	15	22,24	1	84	Rozdz. 21	
2	5,32,92	16,17	2	3,4	1-4	6,84
Rozdz. 3		Rozdz. 4	24-29	21	4	83,93
9-11	7	2	Rozdz. 3		8	4,83,93
15	26	8	3	21	Rozdz. 22	
18	52	List Ap. Pawła	8	31	17	3,31,83
Rozdz. 4		do Hebrajczyków	Rozdz. 4			
1	2	Rozdz. 1	9	28		
18	1	1-9	19	6		
Rozdz. 5		94,95	Rozdz. 5			
18	1,21	6,14	19	5		
List Ap. Pawła		Rozdz. 2	List Ap. Judy			
do Filipian		9	6	28,61		
Rozdz. 1		31,84	7	61		
1	50	14	23	87		
Rozdz. 2		Rozdz. 3	Obj. św. Jana			
7	16	12	Rozdz. 1			
10,11	93	5-8	4	7		
Rozdz. 4		13,14	18	79		
1	49	Rozdz. 7	Rozdz. 2			
7	14,26	25	26,27	88		
8	49	Rozdz. 9	Rozdz. 3			
List Ap. Pawła		16,17	1	7		
do Kolosan		29	15-17	86		
Rozdz. 2		23	21	87		
17	1	24	Rozdz. 4			
Rozdz. 3		Rozdz. 10	5	7		
5-9	5	1	11	26		
12,13	21	14	Rozdz. 5			
1 List Ap. Pawła		31	6	7		
do Tesaloniczan		Rozdz. 11	9	7,83		
Rozdz. 2		Rozdz. 12	10	83		
1-6	93	11	Rozdz. 6			
Rozdz. 4		5	9-11	87		
10	93	14	Rozdz. 7			
16	86	23	1-4	87		
Rozdz. 5		Rozdz. 13	9-17	88		
3	85	13	14	87		
4	86	List Ap. Jakuba	Rozdz. 11			
2 List Ap. Pawła		Rozdz. 1	8	88		
do Tesaloniczan		2-4	17	93		
Rozdz. 2		7,8	Rozdz. 14			
3-8	2	15	1	86		
10	51	18	1-5	87		
1 List Ap. Pawła		4	14	86		
do Tymoteusza		1 List Ap. Piotra	Rozdz. 15			
Rozdz. 2		Rozdz. 1	3	7		
4	5	3	Rozdz. 16			
4-6	3,4	7	14	32		
5	31	6-9	Rozdz. 17			
6	5,31,48	9	cały	2		
14	31	Rozdz. 3	Rozdz. 18			
Rozdz. 3		15	2-4	86		
16	19	Rozdz. 4	4	87		
Rozdz. 4		12,13	10	88		
1	7,32,82,83	17	Rozdz. 19			
2	7	Rozdz. 5	5-7	88		
10	3,5	7	Rozdz. 20			
2 List Ap. Pawła		2 List Ap. Piotra	1-4	83		
do Tymoteusza		Rozdz. 2	1-15	93		
Rozdz. 1		4	2	31		
1-7	22	7	3	4,5,31		
7	1	Rozdz. 3	6	84		
		7				